

מ"ת 56159/02/14 - מדינת ישראל נגד עודי כמיל, קוצי כמיל

בית משפט השלום בעכו

30 אפריל 2014

מ"ת 56159-02-14 מדינת ישראל נ' כמיל(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים 1. עודי כמיל

2. קוצי כמיל

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד גב' סמוכה

המשיב מס' 2: הובא

הסניגור: עו"ד סנונו עותמאן - סניגור ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המבקשת לאחר שמשיב 2 הפר את תנאי השחרור שנקבעו על ידי כב' השופט פיש בהחלטה מיום 13.3.14.

יובהר כי מדובר בהחלטה נתקבלה במסגרת ערר שהוגש על החלטתי מיום 4.3.14 בה נקבע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והמשיב נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן על מנת לבדוק חלופת מעצר מוצעות.

כאמור, על החלטה זו הוגש ערר וביום 13.3.14 ניתנה החלטת כב' השופט פיש אשר הורה על שחרור המשיב 2 בתנאים של מעצר בית חלקי בתמיכת ערבויות כספיות.

ביום 22.4.14 נעצר המשיב מס' 2 לאחר שהתקבל דיווח מאביו, המפקח עליו, כי הוא הפר את תנאי מעצר הבית החלקי באופן שיצא את ביתו ביום 14.4.14 סמוך לשעה 19:30 ולא שב אליו עד אשר נעצר בידי המשטרה ביום 22.4.14.

בבקשה לעיון חוזר טוענת המבקשת כי המשיב 2 הפר את האמון שניתן בו על ידי בית המשפט באופן המצדיק מעצרו

עמוד 1

מאחורי סורג וברית.

ההגנה טוענת כי על רקע ויכוח עם אביו עזב המשיב 2 את הבית וישן במקום עבודתו. עוד טוענת ההגנה כי מדובר בהפרה ראשונה וכי יש מקום ליתן למשיב הזדמנות נוספת וכי ניתן להסתפק בהחמרת תנאי השחרור לרבות מתן הוראה על הפקדה כספית.

שחרור לחלופת מעצר לאחר שנקבע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר מהווה צעד של הבעת אמון מצד בית המשפט כלפי המשיב והמפקחים בעניינו במסגרתו מצופה מהם לקיים את ההחלטות הניתנות ככתבן וכלשונן. על פי הפסיקה הרי שעצם הפרת האמון - ללא קיומן של נסיבות מיוחדות - לעיתים די בה כדי להורות על המשך מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ואולם, לבית המשפט שמור תמיד שיקול הדעת לבחון את נסיבות ההפרה ואת מכלול נסיבות העניין. במקרה שבפניי כאמור מדובר במשיב שמלכתחילה ניתן בו אמון על ידי בית המשפט המחוזי שהורה על שחרורו למעצר בית חלקי. עוד עולה מחומר החקירה שהוצג לעניין העבירה של הפרת הוראה חוקית כי הרקע לויכוח עם האב הוא רצונו של המשיב להפר את תנאי השחרור ולנסוע בשעות בהן הוא אמור לשהות במעצר בית לילי - אל בית חברתו.

בהקשר זה אציין כי המפקח אשר לא הצליח למנוע את ההפרה בפועל - פעל כנדרש ממנו ודיווח עליה.

עוד עולה מחומר החקירה כי המשיב לא התייצב בסמוך לאותה הפרה ראשונית אלא המשיך להפר את התנאים המוטלים עליו במשך מספר ימים וזאת עד אשר נתפס לבסוף בידי המשטרה.

עוד יצוין בהקשר זה כי לטענתו של המשיב לפיה לן במקום העבודה לא נמצא כל תימוכין ראייתי ובעניין זה אפנה לעדות המעביד שנטען על ידי המשיב.

מכלול נסיבות העניין מצביע על כך שלא רק שהמשיב הפר את האמון הראשוני שניתן בו אלא המשיך והפר את האמון הזה במשך ימים ואף ניסיונותיו להסביר את הפרתו לא צלחו. לכך מצטרפת העובדה כי אביו, כמפקח וערב, לא הצליח לאכוף עליו את מרותו. מכאן מתעוררת השאלה בדבר הפרות נוספות בעתיד וזאת גם במקרה של החמרת התנאים עד כדי מעצר בית מלא ותוך הפקדת ערבויות כספיות נוספות.

לאחר ששקלתי את מכלול נסיבות העניין ובמעמד הדיון היום שמעתי את דברי האב המפקח ואת דברי המשיב בעצמו, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לתת למשיב הזדמנות נוספת ואחרונה לשהות בחלופת מעצר אולם זאת תוך החמרה ניכרת של התנאים שהוטלו עליו בהחלטות קודמות כדלקמן:

1. המשיב 2 ישהה בתנאי מעצר בית מלא בבית הוריו בפיקוח אביו ואחיו סאלח לסירוגין.

2. המפקח הנוסף שנקבע היום יחתום על ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪ בנוסף לערבויות שכבר הוטלו.

3. תופקד הפקדה כספית בסך 3,000 ₪ באופן הבא: סך של 2,000 ש"ח יופקד היום ויהווה תנאי לשחרורו של המשיב. יתרת הסכום בסך 1,000 ₪ תופקד עד ליום 7/5/14 ואי הפקדתו של סכום זה (1,000 ₪) לא יהווה מניעה לשחרורו של המשיב היום אולם במידה ולא יופקד בפרק הזמן שנקבע, ישוב המשיב וייעצר.

הובהר למשיב כי בהחלטה זו ניתנה לו הזדמנות נוספת ואחרונה וכי כל הפרה של תנאי מעצר הבית המלא שהוטלו עליו היום תביא למעצרו מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים נגדו.

עם מילוי תנאי השחרור יוכל המשיב להשתחרר.

ניתנה והודעה היום ל' ניסן תשע"ד, 30/04/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת